

[Starcke.]

saaledes at hans Virksomhed for „Sydslesvigsk Pressetjeneste“ har forringet hans økonomiske Forhold.“

Dette synes jeg er en ret tungtvejende Erklæring, som gør, at Tilliden til den højtærede Justitsministers Udtalelser om Prien er rystet noget i deres Fundament.

Prien er en politisk Modstander af den høje Regering, baade paa det politiske og det nationale Omraade. Jeg vil indrømme, at jeg er ikke enig med Prien i hans Syn paa det sydslesvigske Spørgsmaal, og jeg ved, at en lang Række af de ledende Sydslesvigere heller ikke er det, men man maa paa den anden Side indrømme, at det er ikke helt faa Sydslesvigere, der alligevel har værdsat Priens Arbejde meget højt.

Da Kapitulationen for Tyskland nærmede sig og Prien var i Sverige, kom han til Danmark og var paa Kapitulationsdagen her i Danmark, og allerede den 8. Maj var han i Flensborg, i Sydslesvig. Meningerne kan være lidt delte om, hvilken Andel Henri Prien har haft i Rejsningen af den sydslesvigske Bevægelse, men Folk, der kender til Forholdene, har meddelt mig, at Henri Prien havde en væsentlig Andel i, at Arbejderstanden i Sydslesvig blev dansk-orienteret; og hvis det er rigtigt, maa det dog i danske nationale Kredse betegnes som en betydelig Indsats. Om det i den høje Regerings Øjne er et forringende Moment, det ved jeg ikke, jeg haaber det ikke.

Som sagt kender jeg ikke Prien personlig. Han har selvfølgelig menneskelige Fejl, som de fleste af os andre har det, særlig er han tilbøjelig til at udtrykke sig paa en voldsom Maade, hvilket dog, saa vidt jeg har forstaaet, ikke tidligere har været noget helt ukendt i socialdemokratiske Kredse, uden at det derfor skulde diskvalificere en Mand fuldstændigt. Naar han under sit Ophold i Sverige Gang paa Gang kom i Konflikt med de svenske Myndigheder, var det, efter de Oplysninger jeg har, paa Grund af, at Sverige indtog en Stilling, som Emigrantkredse, antityske, antinazistiske Kredse, ikke var helt tilfredse med, særlig med Hensyn til de svenske Myndigheders Behandling af enkelte Eksemplarer af politiske Flygtninge, som kom til Sverige; det oplyses, at Konflikten mellem de svenske Myndigheder og Prien medførte Nedsættelse af en parlamentarisk Undersøgelseskommision, der fuldstændig rehabiliterede Prien.

Han har været Medarbejder ved det svenske Blad „Arbetaren“ i Stockholm, som er et socialdemokratisk Fagforeningsblad, og han har været Medarbejder dér

lige til nu i Foraaret, da det blev ham umuligt at forny sin Kontrakt med Bladet, fordi han ikke kunde faa Udrejsetilladelse til Sverige. Han har i Sverige været i Forbindelse med Kredsen omkring Professor Segerstedt, uden at jeg dog i Detailler ved noget nøjere om det Samarbejde, der har været dér. Men at Prien i Sverige kun søgte at mele sin egen Kage, det synes jeg man maa have Dokumentation for for uden videre at kunne sige.

Folk, der kender Priens private Forhold, oplyser, at han har sat hele sin Formue, hele sin fædrene Arv, der andrager mange, mange Tusinde Kroner, til paa sit politiske Arbejde, og at han i Dag er en Mand uden virkelig Formue eller Ejendom.

Den højtærede Justitsminister sagde, at Grunden til, at Henri Prien i 1946 flygtede illegalt fra Sydslesvig over den danske Grænse, var, at han mente, der var mere at tjene ved at flytte sine Teltpæle her til Danmark. Det er igen en Underskydning af et økonomisk Motiv hos en Mand, som de fleste betragter som en overeksponeret Idealist, men ikke som en egentlig — hvad skal man sige — økonomisk Udbytter af politiske Bevægelser. Da han var kommet her til Danmark i Juni Maaned 1946, blev han indsat i Vestre Fængsel, og det var ved Indgriben af Redaktør Tage Mortensen fra „Berlingske Tidende“, at Statsminister Knud Kristensen og Justitsminister Elmquist fik ham frigivet og givet Asylret og Opholdstilladelse her i Danmark.

At Prien har arbejdet stærkt dernede gennem Sydslesvigsk Pressetjeneste for at aktivere den sydslesvigske Bevægelse, er givet, og at han ofte dér har lagt en Tendens for Dagen, som ikke stemmer overens med det Syn, som de fleste Danske har, og som den officielle Ledelse af den sydslesvigske Bevægelse har, er ogsaa givet. At han har staaet i Spidsen for en illegal Presse, der illegalt har arbejdet i Sydslesvig oppe ved Bov, foreligger der mig bekendt ingen Beviser for. Selv om der har været rejst Mistanke mod Prien, selv om der har været Husundersøgelse hos ham, er der, saa vidt jeg ved, ikke fundet nogen som helst Beviser paa illegalt Arbejde ud over dette, at der i en Politirapport skal have staaet, at man i hans Hus havde fundet en stor og stærk Radiosender — som dog alle bevidner var en gammeldags Radiomodtager og ikke en stor og stærk Radiosender. Hvis det havde været saadan, maa man ogsaa formode, at det havde givet Anledning til videre Skridt.

Da Priens Pas udløb den 23. Januar, havde han allerede lang Tid forinden hen-